

58. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

Ludovít Hološka: Violončelistka

1. 10. 2023

19.30

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen
Európskej
asociácie
festivalov

Generálny partner BHS

www.filharmonia.sk

WWW.FILHARMONIA.SK

58. Bratislavské hudobné slávnosti

22. 9. – 8. 10. 2023

58. ročník

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia**

**z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky**

**Záštitu nad 58. ročníkom BHS prevzala pani Silvia Hroncová,
ministerka kultúry SR.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažitková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

European Festivals Association
Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš

koncertný umelec

predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.

dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský

koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton

muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková

hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček

hudobný skladateľ

prof. Jozef Podhoranský

koncertný umelec

Štátny komorný orchester Žilina

Marián Lejava, dirigent

Milan Paľa, husle

Ilja Zeljenka (1932 – 2007)

Sarkazmy pre orchester

12'

Andante grottesco

Molto energico

Risoluto

Ján Zimmer (1926 – 1993)

Koncert pre husle a orchester, op. 15

25'

Allegro con spirito

Larghetto

Rondo vivace

Georges Bizet (1838 – 1875)

Symfónia C dur

27'

Allegro vivo

Adagio

Allegro vivace

Allegro vivace

„Hudba minulých storočí zostáva pre mňa živým umením. (...) Príčina je v tom, že umenie minulosti, rovnako ako umenie súčasné, hovorilo o podstatných veciach človeka, a tie sa nejako radikálne nemenia,“ povedal v jednom z rozhovorov, ktoré vyšli spolu s inými textami súborne v Hudobnom centre (Rozhovory a texty, 2018), skladateľ **Ilja Zeljenka**. Stal sa symbolom vzdoru a hľadania silnej skladateľskej generácie, ktorá svojou tvorbou prelomila v 60. rokoch dogmy socialistického realizmu a priniesla do slovenskej hudby aktuálne kompozičné techniky a poetiku avantgardy. Súčasne priviedla diela slovenských skladateľov von z izolácie na zahraničné pódia. Zeljenka začínal ako autodidakt súkromným štúdiom u Jána Zimmera a Rudolfa Macudziňského, neskôr sa stal žiakom kompozície u voľnomyšlienárskeho Jána Cikkera. Klavírne kvinteto č. 2 (1958) je prvou domácou avantgardnou kompozíciou. Krátko nato skomponoval 27-ročný skladateľ kultové dielo slovenskej hudby, kantátu Oświęcim. Pre spracovanie námetu a odvážny hudobný jazyk, nezlučujúce sa s oficiálnymi postulátmi zrozumiteľnosti, optimizmu a ľudovosti, dielo nemohlo niekoľko rokov zaznieť. Výrazový protipól expresie predstavujú v Zeljenkovej tvorbe improvizácia, voľnosť, spontánna hravosť a vtip dominujúce v Hrách pre 13 spevákov (1968). Šesťdesiate roky sa v jeho hudbe niesli v znamení serializmu, sonorizmu, aleatoriky a experimentov s rytmom (Polymetrická hudba pre 2 sláčikové kvintetá, 1969), vybočenie predstavuje neoklasicistická Symfónia in C (1961). *„Bielu a čiernu magickosť kumštu si už dávno všimli mocní tohto sveta, aby ho zapriahli do svojich služieb,“* napísal skladateľ, ktorého nezaujímal služba, ale hľadanie. Normalizačné 70. roky preto pre neho znamenali vylúčenie zo Zväzu slovenských skladateľov a zákaz uvádzania jeho tvorby. Výsledkom krízy, ale i tvorivého azylu bolo sformovanie novej metódy selekcie a práce s hudobným materiálom, vychádzajúcej z niekoľkotónových útvarov, tzv. buniek. Skladateľ komponuje diela pevnejších foriem a rezignovanejšieho výrazu – Koncert pre husle a orchester, Elégiu pre husle a orchester. V tomto období vzniká na motívy folklóru z Čičmian aj Zeljenkova najpopulárnejšia kompozícia Musica slovaca, ktorú preslávil Slovenský komorný orchester.

Nasledujú rozmerné symfonické skladby: Symfónia č. 4 „Baletná“, Overtura giocosa a Klavírny koncert č. 2. V 90. rokoch vytvára skladateľ veľké množstvo opusov inšpirovaných umením slovenských interpretov. V poslednom tvorivom období sa skladateľ vrátil k tonálnej hudbe. Ako autor hudby sa Zeljenka podpísal pod prvý film tzv. československej novej vlny Slnko v sieti (1962) režiséra Štefana Uhera. S takmer stovkou filmových hudieb (o. i. Drak sa vracia, Keby som mal pušku, Panna zázračnica) sa zaradil v tejto oblasti k najvýznamnejším domácim tvorcom, patrí tiež k priekopníkom elektroakustickej hudby. Začiatkom 90. rokov bol pri zrode medzinárodného festivalu súčasnej hudby Melos-Étos. *„Myslím si, že najčistejšia inšpirácia umenia je euforická radosť z odhaľovania a spoznávania zákonov sveta, vesmíru a človeka v ňom,“* napísal Iľja Zeljenka v 80. rokoch o motivácii, ktorá z neho urobila jednu z najoriginálnejších osobností slovenskej hudby 20. storočia. Trojčasťové **Sarkazmy pre orchester** z roku 2006 sú dielom venovaným kontroverznému americkému režisérovi Michaelovi Moorovi (Fahrenheit 9/11). skladateľovo posledné orchestrálne dielo premiéroval v roku 2007 Štátny komorný orchester v Žiline pod taktovkou Alexandra Ianosa.

„Zimmer je výrazným predstaviteľom tej generácie mladých slovenských skladateľov, ktorá síce vyrástla z poznania a osvojenia tradície, ale usiloval sa hneď po dosiahnutí tvorivej samostatnosti o nové, často radikálne prejavy vo výraze a kompozičnej technike. Zimmer je typom inštrumentálneho skladateľa, najosobitejší je práve v komornej a orchestrálnej hudbe, na čo má nesporne vplyv aj jeho prax klavírneho virtuóza. Ako Suchoňov žiak Zimmer prevzal od svojho učiteľa viaceré plodné podnety, ale uplatnil ich v individuálnom, samostatnom riešení: dramatickej koncepcii hudobného procesu, zmysle pre pevnú konštrukciu a snahe po neoddeliteľnom zlúčení racionálneho prvku s hlbokou citovosťou. Zimmerovu hudbu charakterizuje široká výrazová stupnica, klenúca sa od reflexívnej lyriky s citovo sústredenou melodikou až po vášnivý, dramatický pátos,“ charakterizoval tvorbu skladateľa a klaviristu **Jána Zimmera** v knihe Slovenská hudba v profiloch a rozboroch Ivan Hrušovský. Zimmer, ktorého Hrušovský

označuje za „najschopnejšieho Suchoňovho žiaka“, sa narodil v Ružomberku, priestor pre rozvoj svojho výrazného hudobného nadania našiel v Bratislave, kde študoval hru na klavíri na tamojšej Hudobnej škole, po ktorej nastúpil na konzervatórium do organovej triedy Jozefa Webera. Na konzervatóriu študoval tiež hru na klavíri u Anny Kafendovej a kompozíciu u Eugena Suchoňa, svoj talent následne rozvíjal na Vysokej škole Ferenc Liszt u Ferenc Farkasa. Štúdium v Budapešti Zimmer absolvoval Klavírnym koncertom č. 1, op. 5. Zúčastnil sa tiež kurzov v Salzburgu, ktoré mohli mať vplyv na prvú časť jeho Klavírneho kvinteta, op. 6. Išlo o kurzy amerických štúdií, kde sa mali účastníci možnosť zoznámiť s tvorbou skladateľov ako Leonard Bernstein, Aaron Copland či John Cage. „*Po návrate mi na desať rokov zobrali pas a považovali ma za agenta cudzej rozviedky,*“ spomínal si neskôr skladateľ, ktorý kvôli svojim názorom musel postupne opustiť zamestnanie v Slovenskom rozhlasu i na konzervatóriu a od roku 1952 bol bez stáleho pracovného pomeru. Živil sa učením a komponovaním, okrem iného aj filmovej hudby. Ján Zimmer patril spolu s Ottom Ferenczom medzi slovenských skladateľov vstupujúcich do hudobného života v závere 40. rokov 20. storočia, ktorých tvorbu zasiahli režimom presadzované požiadavky simplifikácie hudobnej tvorby. Kritika skladateľovej snahy o vecný, nesentimentálny výraz a odmietnutie neoštýlovej estetiky skladby Concerto grosso pre dva klavíry, sláčiky a bicie (1950/51) priviedli skladateľa v tomto období k deskriptívnosti (Tatry) a programovosti (symfonická báseň Mier, kantáta Povstanie). Podľa Ľubomíra Chalupku sa Zimmer vo svojej početnej tvorbe, z ktorej existuje len minimum nahrávok a ktorá po skladateľovej smrti postupne upadla do zabudnutia, najpresvedčivejšie vyjadroval v opusoch pre klavír (sonáty, koncerty), v ktorých dokázal využiť svoje dispozície pre konštruktivizmus v spojení so snahou o nové technické a výrazové dimenzie v hudbe. **Koncert pre husle a orchester, op. 15** (1953) Jána Zimmera má špecifické postavenie nielen v jeho tvorbe (jediné z 11 koncertantných diel, v ktorom nie je sólovým nástrojom klavír), ale aj v kontexte domácej hudobnej kultúry. Ide o prvý husľový koncert slovenského autora.

Skladba mala premiéru v roku 1956 v interpretácii koncertného majstra Slovenskej filharmónie Vojtecha Gabriela. Dirigentom koncertu bol profesor Ľudovít Rajter. Kvôli stratenej partitúre dielo na dlhé roky z hudobného života zmizlo. Obnovenú premiéru koncertu v spolupráci s ŠKO Žilina a Hudobným fondom inicioval vynikajúci slovenský huslista Milan Paľa.

Francúzsky skladateľ **Georges Bizet**, ktorý vstúpil do dejín hudby vďaka výnimočnému zmyslu pre farebnosť, melodickosť, drámu a operu *Carmen*, kde všetky tieto kvality naplno uplatnil, sa narodil do rodiny učiteľov spevu. Medzi pedagógov hudobníka, ktorý bol mimoriadnym talentom už od detstva, patrili skladateľ, klavirista a muzikológ Antoine-François Marmontel, ktorý rozvíjal aj nadanie Albéniza, Debussyho, d'Indyho a ďalších. Ako 9-ročný sa Bizet stal študentom Parížskeho konzervatória, kde sa učil u Halévyho (ktorého dcéru si neskôr vzal za manželku), v štúdiách ho podporil i Charles Gounod. V roku 1857 skladateľ získal prestížnu Rímsku cenu. Napriek výnimočnému talentu nebola Bizetova kariéra bez problémov, musel sa vyrovnávať so silou tvorby Verdiho (počas pobytu v Ríme, ktorý bol súčasťou Rímskej ceny) i Wagnera, ktorého hudba rozdelila Paríž. Medzi rokmi 1858 – 1862 začal a nedokončil až osem oper. Opery, ktoré dokončil (*Lovci perál*, *La Jolie Fille de Perth*, *Djamileh*) sa stretli len s miernym úspechom, Bizet sa preto musel živiť ako aranžér. Slávu Bizetovi priniesla až opera *Carmen* (1873 – 1874), stalo sa tak ale až v 80. rokoch 19. storočia, premiéra v roku 1875 bola prepadákom a Bizet tri mesiace po nej zomrel na infarkt. Bizetova „neo-mozartovská“ **Symfónia C dur** (1855), ktorá bola až do roku 1953 stratená v knižnici Parížskeho konzervatória, patrí podľa Paula Griffithsa k najbrilantnejším kompozíciám, aké kedy „skladatelia – tínedžeri“ vytvorili, a to vrátane diel zázračných detí, akými boli Wolfgang Amadeus Mozart alebo Felix Mendelssohn Bartholdy.

Andrej Šuba

Milan Paľa

© Julian Veverica

patrí k najvýraznejším osobnostiam súčasnej hudobnej scény, je typom erudovaného a premýšľavého interpreta, ktorý ide vlastnou cestou. Zatiaľ čo iní hudobníci si budujú kariéru naštudovaním niekoľkých skladieb, Milan Paľa vyhľadáva stále nové diela. Neuvažuje pritom v kategóriach „velikáni“ a „kleinmeisteri“ – všetkým skladateľom prisudzuje rovnaké právo na to, aby ich hudba znela. Pristupuje k nim s pokorou a odhodlaním preukázať účinok ich tvorivých výpovedí.

Zásadný vplyv na formovanie Paľovho hudobného prejavu mala spolupráca so skladateľmi, ktorá vyústila do vzniku množstva skladieb „šitých“ na mieru. Jeden z najväčších impulzov mu dodal umelecký kontakt s významným francúzskym organistom a skladateľom Jeanom Guillou. Dnes je Milan Paľa vyhľadávaným interpretom nových diel; naštudoval mnohé premiéry svetových (Guillou, Dusapin, Tüür, Kõrvits, Sirodeau), českých a slovenských (Emmert, Iršai, Lejava, Demoč, Kmiťová a i.) skladateľov.

Hoci je jeho repertoár značne široký a zasahuje do všetkých období od baroka po súčasnosť, jeho doménou zostáva hudba 20. a 21. storočia, ktorú prezentuje na prestížnych pódioch.

V posledných rokoch vystúpil na festivaloch ISCM World New Music Days, Muzički Biennale Zagreb, medzinárodný festival Pražské jaro, Hudební fórum Hradec Králové či bratislavský Melos-Étos. Koncertoval v sálach ako Großes Festspielhaus v Salzburgu, Narodowe Forum Muzyki vo Wroclawi alebo Saarländische Staatstheater.

Spolupracoval s orchestrami ako Filharmonie Brno, Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK či Slovenská filharmónia. Pod taktovkou dirigentov ako D. R. Davies, A. Liebreich, C. Scaglione, P.-A. Valade, J. Hrůša i J. Valčuha uviedol husľové koncerty skladateľov, ako E. Elgar, L. Janáček, B. Bartók, K. Szymanowski, E. W. Korngold, A. Schnittke, H. Birtwistle, E.-P. Salonen či P. Dusapin. Zvláštnu pozornosť, ktorú posledne menovanému autorovi Milan Paľa v súčasnosti venuje (uviedenie kompletného diela pre husle vrátane oboch husľových koncertov), vyústila v novú skladbu, ktorú pre neho Dusapin napísal a ktorú Paľa premiéroval na Festivale Messiaen au Pays de la Meije 2022.

Nezvyčajne rozsiahla, kvantitatívne a obsahovo unikátna, je Paľova diskografia vydávaná na značke Pavlík Records. Zahŕňa sonáty pre husle (violu) sólo alebo so sprievodom klavíra svetových skladateľov (napr. Beethoven, Brahms, Grieg, Bartók, Šostakovič), komplet šiestich husľových sonát Mieczysława Weinberga, nahratých naživo na festivale Moravský podzim 2019, husľové koncerty A. Berga, K. Szymanowského či A. Schnittkeho. Za posledné tri koncertné sezóny vydal Paľa pätnásť albumov s hudbou P. Dusapina, S. Feinberga, V. Bibika, A. Schnittkeho, G. Enescu, L. Janáčka, B. Kutavičiusa, R. Bergera, A. Demoča a J. Kmitovej, z ktorých veľkú časť nahral so svojou umeleckou a životnou partnerkou, klaviristkou Katarínou Paľovou.

Významné postavenie v Paľovej diskografii zaujíma nahrávka Bachových Sonát a partit BWV 1001–1006 a Suít BWV 1007–1012. Za jedinečné počiny je možné označiť nahrávky kompletnej slovenskej tvorby pre sólové husle (Violin Solo in the Works of Slovak Composers I–V), projekt Cantūs Moraviae zacielený na tvorbu pre sólové husle alebo violu moravských skladateľov a album Milanolo so skladbami napísaným pre rovnomenné päťstrunové husle z Ateliéru Bursík, obohatené o spodný violový register. Milan Paľa žije v Brne; hrá na husle z dielne brnianskeho Ateliéru Bursík.

Marián Lejava

dirigent, skladateľ a pedagóg patrí medzi najvýraznejších predstaviteľov svojej generácie v slovenskom hudobnom prostredí. Je absolventom štátneho konzervatória a VŠMU v Bratislave v odbore kompozície (P. Martinček, V. Bokes) a dirigovania (J. Karaba, R. Stankovský, B. Režucha, S. Macura). Doktorandské štúdium v odbore kompozície absolvoval tiež na VŠMU u Vladimíra Bokesa.

V minulosti pôsobil ako dirigent súborov VENI ensemble, Melos Ethos Ensemble, Ensemble Prague Modern; stál za vznikom Bratislava Contemporary Players (pod platformou Soozvuk) a jeho komornejšej verzie CHANTensemble venovanej vokálnej piesňovej tvorbe. V roku 2010 pod hlavičkou slovenskej sekcie ISCM inicioval vznik projektu VENI ACADEMY venujúceho sa výchove najmladšej generácie hudobníkov v oblasti novej hudby, kde v rokoch 2010 – 2015 pôsobil ako dirigent a lektor. S ansámblom realizoval dva albumy z ktorých prvý, Veni Academy: Rolling Tones/In zarter Bewegung získal cenu Radio_Head Awards 2013 za nahrávku roka v oblasti vážnej hudby. Druhý album Elliot Sharp: Dispersion vyšiel v prestížnom americkom vydavateľstve Mode Records. Okrem spomínaných súborov je významnou súčasťou jeho umeleckého portfólia spolupráca s brnianskym Ensemble Opera Diversa, s ktorým pravidelne vystupuje na koncertoch a realizoval niekoľko CD albumov (4 Milanolo Concertos, Mnemiranet – 6 bratislavských koncertov). S dlhoročným umeleckým partnerom Milanom Paľom v roku 2016 nahral husľové koncerty K. Szymanowského a A. Berga, za čo získali cenu Radio_Head Awards 2016 za nahrávku roka v oblasti vážnej hudby. V roku 2022 založil medzinárodný súbor CODensemble.

Umelecké smerovanie Mariána Lejavu bolo silne formované skutočnosťou, že skladbe aj dirigovaniu sa venoval paralelne a počas svojich štúdií striedavo absolvoval letné kurzy a akadémiu u osobností ako napr. P. Eötvös, Z. Nagy, G. Herbig, E. Urbanner, M. Hermann, T. Murail či K. Huber. Uvádzať novú hudbu začal už počas konzervatoriálnych čias a práca s novými dielami sa rýchlo stala prirodzenou súčasťou jeho umeleckej činnosti. Lejava počas uplynulých 20 rokov premiéroval vyše 150 ansámblových, orchestrálnych a operných diel domácich a svetových skladateľov. Množstvo diel realizoval v spolupráci s prítomnými autormi (D. Dramm, I. Matsushita, L. Andriessen, E. Sharp, S. Gubaidulina, H. Jeffery a i.). Realizoval 30 CD albumov majoritne s hudbou 20. a 21. storočia (pre vydavateľstvá Pavlík Records, Naxos, Mode Records, Hudobný fond a i.) a aktívne kreuje projekty venujúce sa podpore a výchove mladých skladateľov. Medzi najnovšie aktivity patrí realizácia kolekcie CD albumov antológie výberu slovenskej hudby s názvom Mesis Musica Slovaca, ktorej každý diel mapuje tvorbu autorov jednej generácie. Pre mladých dirigentov realizoval projekty orchestrálnych akadémií na pôde HTF VŠMU Dirigentský maratón a projekt s orchestrom Cappella Istropolitana. S dirigentom Zsoltom Nagyom realizoval niekoľko seminárov venovaných mladým skladateľom i dirigentom so zameraním na hudbu 20. a 21. storočia.

Lejava vystúpil na predstaveniach a koncertoch orchestrov a operných scén na Slovensku, v Čechách, Maďarsku, Rakúsku, Poľsku, Nemecku, Francúzsku, Dánsku, Portugalsku, Číne i Japonsku. Pravidelne spolupracuje s domácimi orchestrami Slovenská filharmónia, Symfonický orchester slovenského rozhlasu, Štátna filharmónia Košice, ŠKO Žilina, českými PKF – Prague Philharmonia, Filharmónia Brno, Janáčkova filharmónia Ostrava, Filharmónia Hradec Králové, Ensemble Opera Diversa a s telesami v Nemecku, Rakúsku, Francúzsku, Maďarsku a i. Jeho diela a dirigentské interpretačné počiny boli ocenené množstvom domácich a zahraničných cien (Cena J. L. Bellu, Cena F. Kafendu, 2 Radio_Head Awards, Cena J. Bulvu, Cena CASMI Florida, Cena mesta Reichenau a i.). V roku 2016 uviedol v Štátnej

opere Košice s veľkým ohlasom kritiky i publika svoje prvé scénické dielo – hudobné divadlo Bohom milovaný (Gottgefällig). O rok neskôr realizoval scénickú hudbu pre hru M. Rázusovej Jánošík v réžii R. Balleka komponovanú pre orchester a obsahujúcu aj 18-minútovú kantátu pre sólo, zbor a orchester na Bottov text Smrť Jánošíková. V poslednom období komponoval inštrumentálne koncerty, najmä v spolupráci s dlhoročným umeleckým partnerom Milanom Paľom (Exstinctio, OMayra, Vertigo, Herbsttag). Od roku 2010 pedagogicky pôsobí na Katedre skladby a dirigovania na HTF VŠMU, kde učí orchestrálne dirigovanie a skladbu (2022/2023 vedúci katedry). V rokoch 2018 – 2020 bol externým pedagógom skladby na pražskej HAMU.

Štátny komorný orchester Žilina

patrí k renomovaným orchestrom v celosvetovom meradle, o čom svedčí aj množstvo koncertov na všetkých kontinentoch okrem Austrálie. Vznikol v roku 1974 ako jediný orchester "mozartovského typu" na Slovensku, na jeseň vstúpi do svojej jubilejnej 50. sezóny. Mnohí členovia sú absolventmi žilinského konzervatória, kvalita hráčov, ale i skúsenosti a majstrovstvo prvého šéfdirigenta Eduarda Fischera, umožnili rýchly umelecký rast orchestra. Jeho ďalšími šéfdirigentmi boli Jan Valta, Leoš Svárovský, Oliver Dohnányi a Simon Chalk. Od 50. sezóny bude novým šéfdirigentom ŠKO mladý český dirigent František Macek.

V roku 1977 získal orchester medzinárodné uznanie, keď sa stal festivalovým orchestrom Salzburger Festspiele. Zakrátko dostal pozvanie na Pražskú jar a potom nasledovali úspešné koncerty na mnohých medzinárodných festivaloch (Wiener Festwochen, Frühling Festival a Haydn Festival vo Viedni, Sofijské

hudobné týždne, Festa Musica Pro v Assisi, Katalánsky festival, Festival El Džem v Tunisku, Festival de Bonaguil vo Francúzsku, Hudba v starom Krakove, Jarný festival Budapešť, Janáčkov máj, Mozartfest Schwetzingen, Festival slovanskej hudby na Cypre, Schleswig-Holstein Festival, Festival de Manaus v Brazílii, Flámsky festival v Belgicku, Aspekte Salzburg, Johann Strauss Festival vo Viedni, Bodensee Festival v Švajčiarsku, Medzinárodný hudobný festival v Ankare, Slovinské hudobné dni v Ľubláne, Mozartiana v Gdańsku, NCPA Festival v Pekingu a iné).

Predstavil sa v takých významných koncertných sálach ako Musikverein a Konzerthaus vo Viedni, Rudolfinum v Prahe, Konzerthaus a Dóm v Berlíne, Katedrála sv. Františka v Assisi, Veľká sála Petrohradskej filharmónie, Palác hudby v Barcelone, Concertgebouw v Amsterdame, Symphony Hall v Osake, Metropolitan Art Hall v Tokiu, Kráľovská opera v Bruseli, Gasteig v Mníchove, Invalidovňa v Paríži, Arena v Ženeve, Palacio de Deportes a Teatro Abadia v Madride, Pavilhao Atlantico v Lisabone, Glenn Gould Studio v Toronte, Národné centrum interpretačného umenia v Pekingu, Centrum umenia v Soule a ďalšie.

Orchester doteraz uskutočnil takmer 3 400 koncertov na domácom pódium v Dome umenia Fatra v Žiline, v slovenských mestách a v zahraničí – takmer vo všetkých štátoch Európy, v Tunisku, Turecku, Arménsku, Južnej Kórei, Japonsku, Číne, USA, Kanade a ako prvý slovenský orchester na juhoamerickom kontinente v Brazílii.

Pre hudobné vydavateľstvá Opus, Donau, Naxos, Brilliant Classics, BMG, OEHMS Classics, Hevhetia, Music Master, Diskant uskutočnil mnoho nahrávok s dielami Mozarta, Haydna, Beethovena, Hummela, Verdiho, Respighiho, Martinů, Dvořáka, J. Straussa st., ako aj českých a slovenských skladateľov 20. storočia. Okrem spolupráce s množstvom významných sólistov a dirigentov z celého sveta z oblasti klasickej aj populárnej hudby uskutočnil ŠKO v rokoch 2011 – 2016 šesť koncertných turné s vokálnou skupinou Il Divo vo veľkých európskych metropolách v 15 štátoch, kde si ich spolu vypočulo takmer 450 tisíc poslucháčov.

ŠKO Žilina je jediným profesionálnym orchestrom v Žilinskom kraji a má množstvo priaznivcov po celom svete. Ako jediný slovenský orchester bol v rokoch 2004 – 2019 zapojený do významného medzinárodného projektu európskych orchestrov ONE – Orchestra Network for Europe. Od roku 2021 ŠKO realizuje projekt podporený z Grantov EHP a štátneho rozpočtu SR „Preladme na novú vlnu – obnova Domu umenia Fatra“, ktorý ukončí slávnostným koncertom 26. 10. 2023.

PONDELOK 2. 10.

19. 30 Koncertná sieň Slovenskej filharmónie

Filharmónia Brno

Slovenský filharmonický zbor

Dennis Russell Davies | dirigent

Jan Rozehnal | zbormajster

Polina Osetinskaya | klavír

Anthony Philip Heinrich

The Wild Wood Spirit's Chant (Spev duchov divokého lesa)

Ludwig van Beethoven

Fantázia pre klavír, zbor a orchester c mol, op. 80

Arvo Pärt

Credo pre klavír, zbor a orchester

Alexander Skriabin

Symfónia č. 5 Prometheus:

Poéma ohňa, pre klavír, zbor a orch., op. 60

Hudobný život

Jediný odborný mesačník
pre klasickú hudbu a jazz
Vychádza od roku 1969

www.hudobnyzivot.sk

- predaj tlačeneho časopisu
- predaj elektronickej verzie (pdf)
- objednanie predplatného

www.facebook.com/HudobnyZivot
www.hc.sk

Ars musica

KAŽDÝ
PRACOVNÝ DEŇ
10.00

Exkluzívne koncerty zo sveta

PONDELOK
19.00

Veľké hudobné diela

ŠTVRTOK
20.30

Koncertné Rádio Devín

PIATOK
19.00

Operné Rádio Devín

SOBOTA
19.00

ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

: RÁDIO DEVÍN

Slovenský internetový časopis o opere, operete, klasickej hudbe a balete

{ spravodajstvo, publicistika,
produkcia, eventy } PERA
SLOVAKIA

www.operaslovakia.sk

Forbes

KAŽDODENNÁ
DÁVKA INŠPIRÁCIE

WWW.FORBES.SK

**Hlavný usporiadateľ Slovenská filharmónia
z poverenia a s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR**

Záštitu nad 58. ročníkom BHS prevzala Silvia Hroncová, ministerka kultúry

BHS člen Európskej asociácie festivalov

Generálny partner BHS

Hlavný partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00
a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.bhsfestival.sk | www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Výtvarné dielo na obálke: Ľudovít Hološka, akademický maliar

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová a Manažment BHS

Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

Foto © Michael Durczok, Súľovské skaly

Energia. Ľudia. Krajina.

